

hævede Krav, først og fremmest om demokratisk udtagne Nævninger, om Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen og om Anklageprincippet, Gennemførelse. Mindretallet kan heller ikke i Aar stemme for et Forslag til Retsreform, der ikke fyldestgør disse Krav, og stiller derfor Forslag om at føre det foreliggende Lovforslag tilbage til den Affattelse, som Folketinget tidligere har givet det, sidst ved eneste Behandling den 17. November 1905.

Mindretallet mener, at der hurtigst muligt bør optages en Forhandling, om nødvendigt en Kamp, med det andet Ting om ovennævnte Princippers Gennemførelse. Skulde det ikke lykkes i Aar, sker der ikke andet, end at det i Fjor vedtagne Lovforslag træder i Kraft, og Mindretallet kan ikke se nogen Ulykke i, at Navnet Alberti bliver staaende under en saadan Lov — som under saa mange andre Love —, naar dens Indhold dog er Resultatet af den udemokratiske Politik, for hvilken Alberti var en af Hovedførerne.

Subsidiært tiltrædes de af det andet Mindretal samt nogle af hele Udvalget stillede Ændringsforslag.

Et andet Mindretal (Alfred Christensen og Krabbe) anser sig forpligtet til at vise den Resignation ikke her at rejse de politiske Spørgsmaal, navnlig om Nævningers Udtagelse, som ved Forhandlingerne om en Retsplejereform have staaet Partierne imellem. Derimod anser man sig fuldt berettiget til at kræve de Spørgsmaal, der ikke have en saadan Karakter, løste paa en Maade, der gengiver Retsplejereformen den Værdi for vor Retsudvikling, som den ved den Albertiske Lov mistede.

Hertil hører i allerførste Række Adskillelsen af Domsmagten og Forvaltningen. Vor Grundlov kræver den, og der er ikke mellem Partierne mindste Tvist om Berettigelsen af dette Krav. Det holdes frem paa den ene Side af den for alt Forfatningsliv fundamentale Betragtning, at en Dommer skal være stillet uafhængig af Regeringen, og paa den anden Side af det for hele Reformen højst vigtige For-

hold, at hverken Dommervirksomhed eller Poli- og anden forvaltende Virksomhed er tjent med Sammenblandingen, da disse Virksomheders Forudsætninger i Henseende til deres Udøveres Oplagthed og Udvikling ere saa særdeles forskellige.

Mindretallet stiller under Nr. 5 og 6 (hvortil slutter sig Ændringsforslagene under Nr. 10, 11, 29, 31 og 33) Forslag i saa Henseende. Da Loven om Rettens Pleje efter sin § 998 dog ikke kan træde i Kraft, før der er tilvejebragt tre nye betydelige Love, nemlig en Lønningslov, en Lov om Politiets Ordning og en Lov om Retsafgifter, er det ganske naturligt ogsaa at henlægge den ved Domsmagtens og Forvaltningens Adskillelse nødvendiggjorte Inddeling af Landet i Underretskredse og Politikredse til en saadan særlig Lov.

Gennemførelsen af denne Domsmagtens Frigørelse vil vel medføre nogen Forøgelse af Udgifterne ved Retsplejereformen, men Forøgelsen vil efter vore Forslag ikke blive meget betydelig, og til dens Begrænsning vil da ogsaa *det* bidrage, at 1 Dommer og 1 Politimester vil magte bedre og derved mere Arbejde end 2 Embedsmænd, der baade ere Dommere og Politimestre.

Dette er den første store Ændring, som absolut bør gøres i den Albertiske Lov.

Den anden er den, at i Straffesager den sigtede kommer til at staa overfor en for Inkvisitionspligter fritagen og derved i hele sin Opfattelse af Sagen uholdt Dommer. Det vil sige: Anklageprincippet Gennemførelse.

Mindretallet stiller Forslag i saa Henseende under Nr. 30.

Da Mindretallet ikke for Tiden har faaet Udvalgets øvrige Medlemmer med til den her tiltrængte Ændring, er man bleven staaende ved et enkelt Ændringsforslag, forbeholdende sig, naar Tinget vil følge Mindretallet her, at udarbejde til tredje Behandling alle de deraf følgende Ændringer i Lovforslaget.

Om disse to Punkter maa det siges, at en Retsplejereform, som ikke medtager dem — Domsmagtens og Forvalt-